

ærede Medlem dog tidligere været saa heldig een Gang at undgaa det. Jeg maa minde om, at da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i 1921 gennemførte en forøget Beskatning paa 25 pCt. paa Silketrikotage, gennemførte det ærede Medlem samtidig en Beskatning paa 25 pCt. paa Silkegarn, men at det ærede Medlem derefter i 1923 lod den 25 pCts Beskatning paa den færdige Vare bestaa, medens den 25 pCts Beskatning paa Silkegarnet blev ophævet og erstattet med den oprindelige langt lavere Vægttold paa 3 Kr. Deraf er der fremkommet den overordentlig høje Beskyttelse, som Silketrikotageindustrien i Øjeblikket har her i Danmark, men det skyldes ikke denne sidste Lov.

Maa jeg endnu føje til i Anledning af Udtalelser fremsat af det ærede Medlem Hr. Drachmann om Valutacentralens Forslag i Gaar og Valutasituationen i det hele taget, at det ærede Medlems Bemærkninger her var jo en Fortsættelse af, hvad der har lydt fra det ærede Medlems Side, og hvad der har været Hensigten fra det ærede Medlems og hans Partis Side gennem nu snart 4 Aar, den Hensigt, som det konservative Folkeparti har og har haft, den Hensigt, som store Dele af den danske Industri har haft og vel stadig har: at den økonomiske Krise, tidligere Dumping-krisen, nu Valutakrisen, vil man kunne anvende til til sidst at true og tvinge en Toldpolitik og en Toldbeskyttelsespolitik igennem her i Danmark. Jeg tror, man har regnet forkert, og jeg tror, man fremtidig vil regne forkert heri, men een Ting er sikker, at denne Hensigt og denne Opfattelse hos det konservative Folkeparti og hos Industrien har været overordentlig dyr for det danske Erhvervsliv og den danske Industri.

Steen: Den højtærede Finansminister udtalte ved dette Lovforslags Fremsættelse, at der var andre for ham mere tiltalende Kilder, hvorfra Staten kunde hente sine Indtægter, end dem, hvoraf det foreliggende Lovforslag øser. Regeringspartiets Ordfører har ved sine Udtalelser i Dag yderligere understreget dette, og det er ud fra det Synspunkt, at man ikke kan og ikke bør berøve Finansministeren Statens løbende Indtægter, indtil han faar rimelig Tid til at tilrettelægge andre Forslag, at jeg for min Part er villig til at stemme for det foreliggende Forslag. Men naar man gør dette Synspunkt gældende, forekommer det mig urimeligt, at man drager andre Forhold ind under denne Lovs Sat-

ser, saaledes som den højtærede Finansminister gør, naar han med den Motivering, at Tolden forhøjes fra 1 til 2 Kr. paa den indførte Raatobak, foreslaar en Forhøjelse paa den her i Landet dyrkede Tobak fra 50 Ø. til 1 Kr.

Rent teoretisk set har den højtærede Finansminister Ret i den Betragtning, der er blevet gjort gældende, at Dyrkerne i dette Øjeblik efter den af ham foreslaaede Lov vil blive gunstigere stillet, end de er under de nuværende Satser. Men denne teoretiske Betragtning er bygget paa, at den her i Landet dyrkede Tobak paa Markedet kun konkurrerer med Prisforskellen i Forhold til den indførte Tobak, hvilket imidlertid kun for en Del er rigtigt. Tobaksdyrkerne her i Landet har haft deres Gullaschperiode, som man kalder det, i 1918—19; men det var paa et Tidspunkt, da der ikke indførtes Tobak. Saa saare den indførte Tobak atter var fremme paa Markedet, blev Forholdene for de indenlandske Tobaksdyrkere saadan, at de havde Afgiften at svare, de havde Arbejdet med Tobakken at udføre, men Afsætningsmuligheder var der ingen af. Produktet kunde de bære paa Loftet, og der blev det liggende, indtil det blev for generende at have det liggende der, og saa bar man det ned igen.

I Øjeblikket er Forholdet dette, at der i Aar under den Forudsætning, at Afgiften var 50 Ø., er tilplantet en Del meget begrænsede Arealer af Smaafolk paa Vestfyn, som tidligere har haft en Biindtægt af dette. Hvis Afgiften, som nu af den højtærede Finansminister foreslaaet, forhøjes til 1 Kr., vil Følgen blive, at disse Mennesker med de bitre Erfaringer, de har paa dette Omraade fra de senere Aar, ikke tør gennemføre Dyrkningen, men vil tilsaa Arealerne med andre Ting, idet de jo kun har Visheden for at skulle af med Kronen — den skal betales, naar Raatobakken er dyrket —, men de har ingen Garanti for paa noget Tidspunkt at kunne sælge Produktet, hvis Kvalitet i høj Grad afhænger af, hvor solrig en Sommer vi faar, og Udsigterne i saa Henseende er jo ingenlunde de bedste.

Ud fra den Betragtning, at man jo i hvert Fald maa erkende, at Plantningen er foregaaet under den Forudsætning, at Afgiften var 50 Ø., og at den Toldsats, som er Grundlaget for hele Opstillingen, er af en midlertidig Karakter, vil jeg meget henstille til den højtærede Finansminister at lade den tidligere Sats blive staaende, og jeg vil spørge, om Finansministeren ved